

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

ГОД. XIV.

НЕДЕЉА 26. МАЈА 1896.

БРОЈ 22.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА ДИНАРСКИХ ОД ВРСТЕ

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 ДИНАРА
НА ПОЛА ГОДИНЕ	3 "
За стране земље на годину	9 "

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ БОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ. — НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

НАРЕДБА

Управа града Београда, актом својим од 23. Маја т. год. Бр. 12107, доставила је општини оваку наредбу команданта дунав. дивиз. од 21. Маја о. г. Бр. 81.

Војеним стражарима, како код војног сењака тако и код свију државних зграда издато је нарочито наређење, да издржу на свако лице, које се око државних сењака и зграда, ноћу примети — с позивом да суд општински исту достави до знања грађанима, како би знали, да се ноћу не виђају у близини државних зграда.

Предњу наредбу команданта дивиз. области, суд општински саопштава грађанству ради знања и управљања.

Из канцеларије суда општ. града Београда 25. Маја 1896. год. АБр. 4124 Београд.

НАРЕДБА

У вези свога расписа СМ² 2961. од 29. III т. г. Г. Министар унутрашњих дела расписом од 19—IV т. г. СМ² 3749, пре-

поручио је Управи, да Суду Општинском изда строгу наредбу:

I. Да се морају каламити крављим богињама:

1. Сва поворођена деца која су навршила 3 месеца. Изузимају се само она деца, која су већ прележала велике богиње или су болесна од какове тешке болести у коме се случају привремено ослобођавају док не оздраве. У местима где владају заразне болести као екарлетина, мраса, дифтерија, рикавац, и т. д. не треба каламити за време заразе.

2. Сви ђаци приватних и јавних школа, који нису никако каламљени, као и они који су у 10. години а не могу лекарском сведоџбом доказати да су последњих пет година прележали праве богиње или са успехом каламљени.

3. Сви одрасли који нису никако каламљени.

4. Сви одрасли старији од 10 година који су каламљени али не могу да докажу лекарском сведоџбом, да су последњих пет година прележали праве богиње или са успехом каламљени.

II. Општински председници или њихови (заступници) дужни су објавити каламљење и одређеног дана присуствовати лично како каламљењу тако и ревизији. Њихова је дужност постарати се за простор у коме ће се вршити каламљење, као и зашито да се сва деца донесу, као и сви одрасли дођу који треба да се каламе.

III. Каламљење вршиће срески (односно окружни) и општински лекари, а могу вршити и приватни, али су дужни сваки случај прописно јавити надлежној власти

IV. Сваки ко је каламљен добиће од лекара пошто овај изврши ревизију, уверење (феду) у којој ће се назначити име и презиме каламљеног, као и дан и година рођења, да ли је и који пут (са успехом или не) каламљен, и када се опет мора јавити лекару.

V. Лекари као и председници општина, који не буду вршили своју дужност како ваља, некусиће последице законске, а родитељи и стараоци који своју децу не доведу на каламљење, као и одрасли који сами не дођу на каламљење, биће кажњени први пут са 5—10 динара, и да се опет

ЗЕТСКИ МИТРОПОЛИТ ДАНИЛО I

и

ОСЛОБОЂЕЊЕ ЦРНЕ ГОРЕ

(ОДЛОМАК ИЗ СРПСКЕ ИСТОРИЈЕ XVIII ВЕКА)

Мото: „... Не слави писатеља, не удовољствуй читатеља и даже не мудрости правоучителној, но толков „петинѣ, которая уже сама собою дѣлается напачникомъ удовольствія „и пользы“... Карамзинѣ.

од
ГРГУРА ЈАКШИЋА

[По препоруци Академијског Савета Вел. Школе направила општина београдска стотинком динара].

(НАСТАВАК)

Од дела, којима сам се корисно послужило, радећи овај посао најважнија су ова:

С. Милутиновић — Сарајлија. Историја Црне Горе од некона до новіога времена. Списана — у Београду, књижеско-Србској књигопечатњи. 1835.

Милорад Медаковић Повѣстница Црне Горе са закоником од најстаријег времена до 1830. Сачињено — у Земуну, нар. књигопечат. Д-ра Дан. Медаковића. 1850.

Alexander Andrić. Geschichte des Fürstenthums Montenegro. Von der ältesten Zeit bis zum Jahre 1852. Nach serbischen Aktenstücken Hülfswerken und Volksliedern, von — Wien. 1853.

Димитрије Милаковић. Историја Црне Горе, написао — у Задру, у типографији браће Батетира. 1856.

Дм. Бакичъ. Черногоріѣ подъ управленіемъ владыкъ. Штампано 1878. г. у: „Журналъ мин. народнаго Просвѣщенія“. Часть ССXXXIX.

А. Кочубинскій. Мы и они (1711—1878.) Очерки исторіи и политики Славя. — орд. проф. императ. новоросс. университета. Одеса. Печатано въ тип. Г. Умриха. 1878.

Ж. Драговичъ. Очерки изъ церковной жизни въ Черногоріи. — Изашло у рускомъ духовномъ часопису: „Страникъ“, № 11 и 12, томъ III за 1881 г.

М. Драговичъ. Митрополитъ черногорскій Вас. Петровичъ и его сношенія съ Россіей. Штампано у духовномъ часопису: „Христіанское Чтеніе“, што излази при петроградској духовној академији. № 1—6 за 1882. г.

П. Ровнискій. Отношенія между Россіей и Черногоріей при владыкахъ. (по новимъ документомъ) — изашло у: „Журналъ мин. нар. просвѣте“ за 1875. г. часть ССXXXIX.

Значеніе правленія владыкъ въ исторіи Черногоріи. — Наштампано у: „Извѣстїи е-петербург. славчискаго благотворительнаго общества.“ № 4—5 1886. г.

Hammer. M. de. Histoire l'empire Ottomane, depuis son origine jusqu'à nos jours. Traduite de l'allemand sur la deuxième édition, par M. Dvihez. 1844.

Вук Врчевић. Црте из исторіје Црне Горе. Дибровник“ за 1871 годину.

М. Драговић. Три писма владыке црногорског Данила Петровића Његоша. „Гласник срп. уч. друштва“ књ. 63.

Lenormant F. Turcs et Monténégro par — Paris 1866.

Maton Eugen Histoire du Monténégro ou Tserna Gora. Paris. 1881.

П. Ровнискій. Черногорія въ еѣ прошломъ и настоящемъ. Географіѣ, Исторіѣ, Археологіѣ, Современое положеніе. Составилъ — Томъ I. С-Петербургъ. 1888. Ова књига чини: „Сборникъ отдѣленія русскаго изъзыка и словесности импер. Академіи Мукъ.“ Томъ XLV.

Ковачевскій Е. Черногоріѣ и славянскій Земли. Съ рисунками и картою. С. Петербургъ. 1873.

М. Драговић. Прилози за исторіју Црне Горе из времена владыка из различних племена. „Starine“ XIX. и т. д. и т. д.

изврши каламљење, други пут са 10—20 динара, а ако такав случај постане узрок зарази са 100 динара у корист општине касе.

Суд општински позива поново све грађане београдске да дођу на каламљење, у противном случају сваки ће бити строго кажњен по чл. 21. Санитетског закона.

Каламљење се врши у згради „Црвеног Крета“, у Сали-Мира и у „Вежбаоници“ више Женске школе сваке недеље од 3 до 5 часова по подне.

Од стране Суда Општине Београдске Л. № 453. 8. Маја 1896. год.

О Б Ј А В А

Према наређењу Господина министра војног АР. № 1857. од 5. маја т. г. а на основу чл. 103. и 89 закона о устројству војске, има се извршити попис и обележавање свију коња у земљи, способних за војску; а тако исто да се осмотри и прегледа сва стока и комора са прибором, уписана за војску свију позива.

Војна комисија за извршење овог наређења почеће рад од 22. маја т. г. на тркалишту од 7 сати пре подне и од 3¹/₂ сата по подне.

Комисији овој имају да предстану:

22. маја, сви обвезници активне коњичке бригаде.

23. маја, сви обвезници резервисти краљеве гарде.

24. маја, сви обвезници коњаници дивизијске коњице редовне војске.

25. маја, сви обвезници коњаници I позива народне војске.

27. маја, сви обвезници коњаници II позива народне војске.

28. маја, сви коњаници ордонанси штабова редовне војске.

29. маја, сви коњаници ордонанси штабова I позива народне војске.

30. маја, сви коњаници ордонанси штабова II позива народне војске.

31. маја, све старешине у опште, који су уписати за службу на коњима у редовној војсци.

1. Јуна, све старешине у опште, који су уписати за службу на коњима у I и II позиву народ. војске.

Сви напред именовани обвезници треба да предстану комисији означених дана лично, са својим прописним коњима и са прописним јахаћим и коњским прибором.

3. Јуна, сви они који дају јахаће коње за сиромашне обвезнике редовне војске, са својим прописним коњима и прописним јахаћим и коњским прибором. Ови обвезници не морају лично да предстану комисији, него могу своје коње да упуте по другоме лицу; даље сви обвезници који дају коње за комору редовне војске, са својим коњима, и то:

4. јуна, сви они чија су имена са почетним словом: А. Б. В. Г. Д. и Е.

5. јуна, чија су имена са почетним словом: Ж. З. И. Ј. К. и Л.

6. јуна, чија су имена са почетним словом: Љ. М. Н. О. и П.

7. јуна, чија су имена са почетним словом: Р. С. Т. У. и Ф.

8. јуна, чија су имена са почетним словом: Х. Ц. Ћ. Ђ. Ш. Џ. и Ч, и ови обвезници не морају доћи лично, него могу своје коње да упуте по другом лицу.

После ових, сви обвезници који дају коње за комору I и II позива народне војске, са својим коњима и то:

10. јуна, сви она чија су имена са почетним словом: А. Б. В. Г. К.

11. јуна, чија су имена са почетним словом: Д. Е. Ж. З. И. Л.

12. јуна, чија су имена са почетним словом: Ј. М. Н. О. Љ.

13. јуна, чија су имена са почетним словом: П. Р. С. Т. У.

14. јуна, чија су имена са почетним словом: Ф. Х. Ц. Ч. Ш.

15. јуна, чија су имена са почетним словом: Ћ. Џ. Ђ. и ови обвезници не морају лично предстати комисији него могу да упуте своје коње по другоме лицу.

17. јуна, сви обвозници (коморције) који дају комору са коњима за I позив народне војске, са прописном комором (колима и коњима) односно са товарним коњима и са самаром.

18. јуна, сви обвезници (коморције), који дају комору са коњима за II позив народне војске са прописном комором, колима и коњима, односно са товарним коњима и самаром.

19. јуна, сви обвезници који дају комору са воловима за I позив народне војске, са прописном комором (колима и воловима.)

20. јуна, сви обвезници који дају комору са воловима за II позив народне војске, са прописном комором, колима и воловима.

21. јуна, сви обвезници, који дају само волове за комору редовне војске, са воловима, сви обвезници који дају само волове за комору I и II позива народне војске, са воловима.

Ови обвезници (који дају само волове) могу упутити своје волове по другоме лицу. Напоследку, сви они који имају коње старе од три године па на више, а нису нигде са коњима до сада или иначе у војску уписати, са својим коњима и то:

22. јуна, они чија су имена са почетним словом: А. Б. В. Г. Д. Е.

25. јуна, чија су имена са почетним словом: Ж. З. И. Ј. К. Л. Љ.

26. јуна, чија су имена са почетним словом: М. Н. О. П. Р. С.

27. јуна, чија су имена са почетним словом: Т. У. Ф. Х. Ц. и

П р и с т у п

У најстарије доба Црна Гора звала се *Превалом*; доцније се стаде називати *Дукља* или *Диоклеја* и најпосле *Зета* (Зети).⁽¹⁾ Она је захватила најјужнији део старог Илирика, насељенога Србима у првој половини VII века и дељаше се на *горњу* и *доњу* Зету. Прва је обухватала данашњу Црну Гору а друга — јадранско приморје или садашњу Боко-которску област⁽²⁾ и онај део северне Албаније, што се простире на југо-исток од Црне горе, до ушћа реке Дрима; онај део дакле, у ком су градови: Подгорица, Жабљак, Скадар, Бар, Улцин и Леш (Alessio).

До друге половине XIV века, Диоклеја или Зета била је саставни део српског краљевства и царства; њу су краљеви из дома Немањина одликовали почасним називом „двџина“ и она је била као резиденција готово свих наследника срп. престола. Али, када по смрти Душановој, за време цара Уроша, ослаби државна моћ у Србији, и када се српска држава распаде

на неколико посебних државица: онда се и Зета одвоји за себе. Први њен владалац, који се прогласи за независна господара бејаше *Балша I*. Од њега се управо и почиње самостална историја Зете. После њега Зетом су независно управљали његови синови (Страшимир, Ђорђе и Балша.) Под њиховом владом ступила је Зета у трговачке и политичке везе с тада моћним и чувеним републикама млетачком и дубровачком и уредила се изнутра. Територија Зете у то време далеко се проширила на пределе њених старих граница; Балшићи су помакли северо-западне границе својих владавина, узевши део Требина и Конавача.

Ну, Зети не беше суђено, да дуго остане у тим границама. Пораз српски на Косову, променио је положај свим српским областима. Пропаћу снаге и величине кнеза Лазара, најмоћнијег међ тадашњим српским владоцима, неизбежно су се морале подчинити турском оружју и остале, мање српске области. Тако је било и са Зетом.

Чим су Турци покорили Србију, јавише се и на границама Зете!.. Балшин

син, не могавши поуздати се у своје силе, да одбије Турке — обрати се за помоћ млетачкој републици. Бојећи се и сама турске силе, република ступи с њим у вези; али те везе, које се састоје из титула и пензије зетском господару — нису биле искрене, јер Млечићи имађаху пред очима само своју корист: они намислише да Зету, при нападу Турском, подвргну својој власти. Између Млетака и Ђурђа јавише се несугласице, које се продужише све до његове смрти. Њега наследи млађи му брат *Балша III*. Чим је дошао на престо, он се увери о дволичности млетачке политике и затражи натраг градове, које је његов брат дао. Тада је међу њима дошло и до рата, који дуго трајаше и којим је он успео повратити градове. На скоро за тим Балша III умре, не оставивши наследника. Млечићи се користе тиме и завладају Зетом. Али, не прође ни две године, а српски деспот Стефан Лазаревић, прогласивши себе за најпречег наследника Балшина, отме од Млечића горњу Зету и три приморска града: Дриваст, Бар и Будву. Доња Зета пак, с осталим градовима остаде још у рукама Млечића.

(1) Гласник XL. 4.

(2) Поповъ. Путешеств. въ Черногорію. С. II. 1747. 69.

28. јуна, чија су имена са почетним словом: Ч. Ш. Ђ. Ђ. Сви ови могу своје коње упутити по другом лицу, а не морају лично долазити.

Сви напред позвани обвезници, и даваоци коморе имају доћи са коњима и прибором, или и без коња, ако ове из ма каквих узрока немају.

Сви позвати имају собом да понесу и своје војничке билете.

Од напред именованих несме нико изостати, јер ће се изостанак од ове смотре и позива казнити по чл. 88. закона о устројству војске од 500 до 1000 динара или од три до шест месеци затвора.

Од суда општине града Београда, 17. маја 1896. г. *ОВБр. 946 у Београду.*

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

РЕДОВНИ САСТАНАК
16. Маја 1896. год.

Председавао председник г. Михаило М. Богдановић; присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић, од одборника били: г.г. Дим. Довијанић, Стеван П. Поповић, Дамњан Стојковић, Јосиф С. Јовановић, Јевта Стевановић, Голуб С. Јанић, Спасоје Илић, С. Ђ. Јорговић, Јарослав Безуха, Др. Војислав М. Суботић, Мил. Марковић, Никола Бошковић, Сава М. Цевајровић, Влад М. Ђорђевић, Мих. Штрбић, Н. Спасић, Др. Марко Николић, Ђорђе Димитријевић, Јанаћ Константиновић, Др. Н. Х. Николић, А. Ђ. Кумануди, К. Петровић, Н. Антоновић, М. Михајловић, Дим. Гавриловић, Сава Ковачевић, Мил. Ж. Маринковић, Ј. Алкалај Драг. Стаменковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 10. Маја 1896. год. и примљен је без измена.

II

Одборник г. Никола Бошковић наводи:

а., предлаже, да се допусти грађанима Ломине улице, да о своме трошку направе канал за отицање воде из те улице, као што су писменом молбом молили;

б., пита, зашто се не изврши регулација Мајданске улице, као што је раније решено у одбору;

Узевши Горњу Зету, Стефан, управу над њом, предаде свом сроднику Ђурђу Бранковићу. Ну Зећани не бејаху њиме задовољни, те изабраше себи за господара *Стефана Црнојевића*, из породице Јурашевића, која још из раније уживаше велику популарност. Он је положио почетак новој династији, која је управљала Горњом Зетом све до краја XV века. У прво време своје владе долазио је у сукоб с Млетцима због Доње Зете; доцније закључе мир и задржи сваку своју. Од тога времена млетачка влада стара се да одржи добре односе са Степаном, јер су Турци почели грозити њеним завојевањима у Албанији. Млетачки сенат, да би добио Стефана за савезника против Турака, дао му је 1451. г. привилегију на млетачко грађанство и обећао годишњу пенсију од 600 дуката⁽¹⁾. За све време владе Степанове, Зета није подлегла насртајима Турака. У то време владаше у Албанији знаменити Ђурађ Скендербег, који пититећи од Турака Албанију и Епир, тим самим није допуштао Турцима, да нападају и на Зету. Стефан

в., рефереше, да се у бари венецији заузима општинско земљиште од приватних људи о чему постоје и акта из 1893. год. у бив. одељку терзијско савском;

г., да ли је одобрена трошаринска тарифа, коју је одбор пре кратког времена донео;

д., предлаже да се калдрмисе министарска улица (по старом називу).

Председник је изјавио,

а., да ће изнети молбу грађана Ломине улице одбору на решење;

б., да се регулација у Мајданској улици изводи поступно према новчаном стању општине;

в., наредиће комисији за убавићење општинских добра, да ова заузећа расправе и осигурају имања од даљих заузимања;

г., да тарифа трошаринска још није одобрена;

д., да ће предлог за калдрмисање ове улице изнети одбору на решење. —

III

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељака АБр. 3749, 3750, 3732, 3706 3748, 3603, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио.

да су доброг владања и сиротног имовног стања: Видоје Мицић бив. служитељ војне одеће и његова свастика Катарина Марић; Михајло Ристић шпекулант; да су му непознати: Ђира Арсић олд., Исмајил Адам Алић олд. секираш, Никола Милошевић, бив. служитељ, Радован Стојановић бив. секретничар трамвајски, Максим Пешић, Јанко Лазић и Вук Конатаревећ бив. чувари топчидерске економије.

IV

По прочитању молбе Марије Станћ и Руже Васић АБр. 3865 одбор је изјавио мишљење,

да се молитељицама може дати тражено уверење.

беше у сродству с њим и у току његове борбе с Турцима, бејаше му нераздвојни савезник.

После смрти Стефанове на владу ступи његов најстарији син Иван. Његовом појавом свршује се управо историја Зете и почиње историја Црне Горе. Зета је за његово време претрпела одлучан удар од стране Турака; а ево како.

Заузевши Цариград султан Мухамед II, потчини својој власти и остале до тада још независне српске области: Босну и Херцеговину, а по смрти Скендербеговој покори и цео Епир и већи део Албаније. Обдарен таквим успесима мухамедански завојевач намисли да покори сву Европу. У тој намери крете он 100.000 војника на северо-западну Албанију, која тада беше у власти млетача. Он је био намерио да овлада како том облашћу, тако и суседном јој Зетом и да преко њих отвори себи пут за Италију и Рим! —

Млетачка република, видећи блиску опасност, похита да ступи у савез с Иваном. Ради тога подари му она (1474. г.) наследно племство и пошаље му многи новац и дарове, молећи за помоћ против Ту-

V

Председник општине извештава одбор, да је управа вар. Београда актима својим АБр. 1325, 1326, 1327 и 1328 одобрила правила за општинске фондове и вратила их општини на извршавање; да је господин Министар народне привреде претписом својим АБр. 2450 решио, да кукурузни фонд не може ући у састав капитала новчаног завода за залоге јер би то било противно специјалном закону о кукурузном фонду.

По прочитању тих акта одбор је решио,

прима се к знању одобрење управе вар. Београда правила за фондове: болнички, за издржавање сиротиње општине београдске, о пензионом фонду и пензионисању чиновника и осталих службеника општине београдске, за пострадале београдске трговце и занатлије општине београдске; да се тачка 1 члана 4 правила за новчани завод за позајмице на залог изостави и да према томе фонд кукурузни не уђе као капитал овога завода.

VI

Председник извештава одбор, да је суд општински извршио решење одборско од 29. феб. 1896. год. АБр. 1759 односно купљене куће Вел. Каранешића и да је Управа фондова актом АБр. 3253 изјавила, да ће примити општину за свога дужника по овој ствари ако општина положи све до сада неплаћене интересе и интерес на интерес; да је после овог одговора кварт Савамалски актом АБр. 3368 јавио, да ће се та кућа 10. јуна о. г. продавати на штету општине, пошто општина до сада није положила куповну цену, нити је са управом фондова ствар регулисала.

По прочитању тих акта одбор је решио,

да се суд општински побрине, да одмах а најдаље до 10. јуна о. г. положи управи фондова све до сада наплаћене интересе и интерес на интерес на дуг управи фондова, што је интабулисано на кућу Вел. Каранешића и да се умоли управа фондова да за главницу прими општину за свога дужника према решењу одборском од 29. фебруара 1896. год. АБр. 1759. —

рака. Зетски владалац, знајући, да Турци пошто се утврде у сев. Албанији, неће пропустити а да не нападну и на његову владавину а и предвиђајући дволичност млетачке политике пристаде и закључи с њима савез⁽¹⁾. Од тада па за читавих пет година Иван-бег је заједно с млетачком војском, мушки бранио млетачке владавине у Албанији; ну, све то беше залуд... Године 1479. Мухамед надвлада савезнике и Млечићи бејаху принуђени, да га моле за мир. По договору, који је учињен у Скадру 25. јануара исте године, они уступили су султану сву Албанију, изузевши градове: Бар, Брач и Улцињ, који остадоше под републиком⁽²⁾. Тако је, дакле, у време Ивана Црнојевића, све балканско полуострво било опустошено турском најездом; и на целој просторији тој, — остала је слободна само једна мала државица — Зета!...

(Наставиће се.)

⁽¹⁾ Макушев. Самозванец Степан Малый. Руск Вѣстн. 1869. VII. 37.

⁽¹⁾ Милаковића И торциј. стр. 67. — Макушев. Ославнахъ въ Албанин. 113 —

⁽²⁾ Раунах. La Serbie et le Montenegro. 142.

VII

Председник износи одбору на решење извештај повереништва, изабратог у седници одборској од 16. Нов. 1895. год. АБр. 7698 за проучавање понуда за откуп приватних имања.

По саопштењу имена понуђача и по прочитању тога извештаја одбор је после поименичног гласања са 22 гласа против 5 (3 нису гласали) решио,

прима се у свему извештај повереништва и да се према истом одбијају све да сада поднесене понуде за откуп приватних имања сем понуде Ђорђа Николајевића Хаџи за откуп његовог плаца званог „Германова Башта“, који би општина имала интереса да купи, ако би цена била повољна. Да са сопствеником преговарају и цену утврде и предложе одбору г. г. Никола Спасић, Настас Антоновић, Мих. Михајловић, Голуб С. Јанић и Дамјан Стојковић одборници.

Напомена. Г.г. Др. Н. Х. Николић и Голуб Јанић одборници, који су били чланови повереништва, пошто су сазнали какво је оскудно новчано стање општине, изјавили су, да су противни, да се ма које имање откупи на и плац Ђорђа Николајевића Хаџи.

VIII

Председник извештава одбор, да господин Министар грађевина није одобрио решење одборско од 18. Марта 1896. год. АБр. 542 ГВр. 394 односно непродужавања Младенове улице, него је на против наредио да се у свему и што пре изврши регулациони план односно просецања продужења Младенове улице.

По прочитању тога акта АБр. 3768, одбор је примио,

к знању ово решење господина Министра грађевина с тим, да ће се исто извршити, кад буду повољније новчане прилике у општини београдској.

IX

Председник извештава одбор, да се одборско повереништво изабрато у седници одборској од 27. окт. 1895. год. АБр. 6733 за преглед рачуна око побијања шпона на Савској обали, до данас никако није састало ма да је више пута позивано.

Одбор је одлучио,

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У седници од 16. Маја 1896. год. до 22. Маја 1896. год. допутовало 640 путника — одпутовало 643 путника.

Постојбина приспелих путника :																	
ПОЛА		Из Србије	Аустро-Угарске	Бене и Херцегов.	Црис-Гор.	Грчке	Турске	Бугарске	Румуније	Русије	Германије	Француске	Италије	Велике Британије	Осталих Европ. држава	Из Европе	
МУШКИХ	ЖЕНСКИХ																
602	38	344	118	26	7	4	27	58	8	4	17	5	18	—	—	4	
Занимање путника :														Допутовали :		Разлика :	
Лежаци и еколоми	Занатлије	Трговци	Чиновници и интел.	Војска	Ученици	Индустријалци	Гостиони-чари	Шнеку-ланти и пиљари	Раденици	Надничари	Струге и келнери	Пролетаријат	У јавним локалитетима	У приватним станицама	Допутовалих	Одпутовалих	
63	32	241	69	16	31	37	40	21	20	33	37	—	555	85	—	+ 3	

23. маја 1896. год.

Из статистичког одељења општ. вар. Београда.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

да се умете господа повереници, да ове рачуне прегледају и поднесу одбору извештај.

X

По прочитању молбе Петра М. Михајловића закуница цубока АБр. 3071, којом молби, да му се учине извесне олакшице јер сноси штете што Колберг и Вебер продају цубок свињски са својих кланица, — одбор је одлучио,

да суд општински спреми и поднесе одбору извештај, колико се цубока уноси у варош са тих кланица, под каквим је погодбама допуштено Колбергу, да на општинском земљишту подигне кланицу и начин, како би се могло помоћи закуници општинског цубока.

XI

У свези са решењем одборским од 10. Маја 1896. год. АБр. 3697, председник извештава одбор, да су Мика Константиновић и Ђура Ползовић досадањи закупци месарских плацева на Краљевом тргу, кад им је горње решење саопштено, пристали, да и даље остану закупци по досадањим погодбама и по цени са 20% више.

По саслушању овога одбор је решио,

да се уступи под једногодишњи закуп од 1. Маја 1896. год. под прописаним погодбама други месарски плац на доњој страни Мики Константиновићу за годишњу цену од хиљаду осам стотина дванаест динара и дванаест пара; и осми плац на доњој страни Ђури Ползовићу за годишњу цену од три стотине и шездесет динара.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове : Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски :

- Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0-25 д.
- Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом 0-70 д.
- Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1-50 д.

За квартове: Дорђолски и палилулски :

- Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0-20 д.
- Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом 0-60 д.
- Од четири или више соба са кухи-

њом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1— д. Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године. АБр. 9449.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димничарство :

- За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0-20 д.
- За незидан шпархерд 0-20 д.
- За узидан 0-40 д.
- За велики узидан шпархерд у гостионици 0-50 д.
- За чишћење димњака од два спрата 0-20 д.
- За чишћење простог димњака 0-10 д.
- За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима 0-10 д.
- За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи 0-20 д.
- За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0-75 д.

II. Пражњење помијара и нужника:

- Од кубног метра 7-00 д.
- Од акова 0-35 д.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА ОПШТИНСКОМ ЖАНТАРУ Од 17. маја до 24. маја 1896. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА.			
		највећа		најмања	
		дин	пр.	дин.	пр.
1264	Арпаџика	—	—	—	—
56	Брашна кукурузна	11	—	10	—
19951	Вина бела (од лит.)	—	—	—	—
1400	Вина црна (од лит.)	—	60	—	50
357	Волова	45	—	40	—
1084	Вуне не пране	120	—	—	—
359	Говеђине	90	—	—	—
733	Јагањаца	—	—	—	—
36002	Јечма	9	—	—	—
592	Кажмака	—	—	—	—
440	Кожа јагњених	—	—	—	—
95870	Коре брезове	10	50	10	—
3678	Крава	45	—	40	—
500	Креча	3	60	3	20
11768	Кромпира нови	15	—	8	—
997	Кудеље	60	—	55	—
2346	Кукуруза	7	—	6	60
48	Лоја нетопљеног	40	—	35	—
574	Лука аршлеме	15	—	10	—
3618	Лука црна	15	—	10	—
45	Масла	130	—	120	—
340	Масли	100	—	80	—
10492	Овса	11	—	10	50
160	Ораја	—	—	—	—
1100	Пасуља	2	—	20	—
29173	Пшенице	10	60	10	40
52470	Ражи	10	—	9	50
3313	Ракије ком. (од лит.)	—	—	—	—
6070	Ракије ком. меке „	—	60	—	55
4778	Ракије шљ. љуте „	—	—	—	—
14376	Ракије шљ. меке „	45	—	30	—
13000	Свиња дебелих	55	—	45	—
443	Свиња средњих	—	—	—	—
771	Сена	5	—	4	—
225	Сира	70	—	60	—
584	Сламе	3	—	2	—
	Угљена дрвеног	7	—	5	—
	Шпашарке	—	—	—	—
	Шљива сувих	30	—	28	—
	Цемента	—	—	—	—
	Ситнице	—	—	—	—
	Јаја	—	—	—	—
	Сукна	—	—	—	—
	Чоје	—	—	—	—
	Земље за лонце	—	—	—	—
	Трепања	—	—	—	—
	Поврћа	—	—	—	—